

Krležini osmaši

FOTO: BRANKA PAVIĆ BLAŽETIN

7. stranica

„Zbogom vrtiću, zbogom tete...“

3. stranica

„Jerihonsko hodočašće“

12. stranica

Izvrсна suradnja dviju samouprava

14. stranica

Zakrpati rupe

Ljudi su snalažljivi i uvijek pronalaze „rupe“ u zakonima, pokušavajući ostvariti prednost, prekoračiti ograničenja ili doći do dodatnih financijskih sredstava. Nije drukčije ni u slučaju Zakona o pravima narodnosti. Nakon prvih demokratskih izbora 1993. godine Mađarski parlament donio je Zakon o pravima nacionalnih i etničkih manjina. U provedbi novog zakona trebali su se podjednako uhodati većinski narod i manjinske zajednice. Praktična primjena postupno je ukazala na nedostatke zakona, koji je tijekom godina doživio više izmjena, što zbog povećanja razine manjinskih prava i poticanja izgradnje kulturne autonomije, što zbog pojave etnobiznisa. Što podrazumijevamo pod etnobiznisom? Etno je riječ grčkog podrijetla, označuje narod ili vezu s narodom, dok je biznis engleska riječ, koja znači posao, poslovanje: ipak, značenje složenice „etnobiznis“ nije poslovanje određenog naroda, nego iskorištavanje zakonskih okvira za zaštitu nacionalnih manjina za postizanje materijalne, financijske i političke koristi. O postojanju etnobiznisa općenito se govori i u našoj zemlji, ali nema podataka o njegovoj rasprostranjenosti. Možda ipak nisu toliko pozitivni podaci prema kojima se nakon svih izbora povećava broj narodnosnih samouprava, možda to ipak ne svjedoči o buđenju nacionalne svijesti sve većeg broja ljudi, već govori o postojanju fantomskih organizacija, koje kvare ugled pravih manjinskih tijela? Predsjednik parlamentarnog Odbora za narodnosti u suglasju s članovima u cilju suzbijanja etnobiznisa nedavno je predložio izmjene Zakona o pravima narodnosti, koje bi među ostalim ovlatile državne narodnosne samouprave za određivanje kruga naselja u kojima se mogu raspisati izbori za narodnosne samouprave, izuzev onih u kojima prema popisu stanovništva živi najmanje 25 popisanih pripadnika dotične zajednice ili već postoji narodnosna samouprava. Prijedlog je podnesen upravo radi krpanja „rupa“ koje postoje i u Zakonu o pravima narodnosti, pa se možemo samo nadati da se uskoro i u njemu neće pronaći nova „rupa“.

beta

Glasnikov tjedan

prvenstveno tjednika Hrvata u Mađarskoj Hrvatskog glasnika te Internetskog Radija Croatica i eksperimentalne video platforme CROTV. Naši statusi, fotografije, vijesti, osvrti i video priloge uslijed promišljene uređivačke politike, poznavanja zakonitosti društvenih medija, svakodnevnog usavršavanja i praćenja Facebook trendova uživaju veliku popularnost. Nismo prisutni na Twitteru niti na Instagramu, o kojem nam je upućeno više upita: radi se o mediju zatvorenog tipa, koji uglavnom ne pogoduje našoj vrsti posla, premda može biti koristan pomoćni alat, pa ne isključujem njegovo aktiviranje. Facebook profil Hrvatskog glasnika 11. lipnja bilježi 4907 prijatelja i 4969 pratitelja, dok je između 4. i 11. lipnja ostvario 166 020 pregleda. Istodobno, profil Radio Croatice ima 628 prijatelja i 638 pratitelja, a profil TV Croatice 322 prijatelja i 333 pratitelja. Tjednik Hrvata u Mađarskoj Hrvatski glasnik predstavlja naš stožerni medijski proizvod, iz kojeg sve proizlazi, pa najveću važnost ima njegov FB profil.

Svi naši tjedni zanimljivi su na svoj način. Ovaj aktualni, koji je trajao od 4. do

11. lipnja, bio je posebno plodan: sad je 20:30 i pišem kolumnu za 24. broj Hrvatskog glasnika. Naime, status koji smo objavili na Facebook stranici Hrvatskog glasnika 8. lipnja u 10:30 imao je 83 082 pregleda, 8394 aktivnosti, 60 komentara, 350 lajkova i 282 podjele. Status objavljen 9. lipnja u 22:21 pregledalo je 96 152 posjetitelja, ostvario je 6924 aktivnosti, 20 komentara, 208 lajkova i 298 podjela. Za naše prilike jako puno. Napominjem, bili smo jako brzi, izrazito informativni i skoro prvi u dvije države, Hrvatskoj i Mađarskoj. Sve se dogodilo u 48 sati: naš profil ostva-

rio je tako velik broj pregleda, toliko je posjetitelja pročitalo ime Hrvatski glasnik. Status je objavljen na hrvatskom jeziku: što pridodati? I još nešto: Facebook profil Hrvatskog glasnika funkcionira poput dnevnih novina, sedam dana tjedno i u 24 sata dnevno. Radnim danima imamo i do deset objava, ponekad i više, ovisno o aktivnostima u hrvatskoj zajednici te događanjima u Hrvatskoj i Mađarskoj, koje

„ Status koji smo objavili na Facebook stranici Hrvatskog glasnika 8. lipnja u 10:30 imao je 83 082 pregleda, 8394 aktivnosti, 60 komentara, 350 lajkova i 282 podjele. Status objavljen 9. lipnja u 22:21 pregledalo je 96 152 posjetitelja, ostvario je 6924 aktivnosti, 20 komentara, 208 lajkova i 298 podjela. Za naše prilike jako puno.“

utječu na naš život ili mogu zanimati Hrvate u Mađarskoj, koji su naša ciljna skupina. Važnom zadaćom smatramo izvješćivanje i edukaciju pratitelja. Netko će možda reći da se hvalimo svojim radom. Ovaj put imamo se čime pohvaliti, ne zamjerajte mi na neskromnosti, jer iza naših su rezultata dugi sati rada i dežuranja.

Osim navedenih na Facebooku imamo i krovni profil pod imenom Medijski centar Croatica, na kojem uglavnom ne objavljujemo statuse, osim prigodno, dva-tri puta godišnje. I tako se iz dana u dan plete priča, koja traži nove impulse, koji potiču na praćenje. Jer publika ne voli dosadne sadržaje, niti one koji ne izazivaju polemiku.

Branka Pavić Blažetin

Čitajte i širite Hrvatski glasnik, tjednik Hrvata u Mađarskoj!

HRVATSKI glasnik

Svečanost Hrvatskog vrtića i osnovne škole Mate Meršić Miloradić u Sambotelu

„Zbogom vrtiću, zbogom tete..“

„Zbogom vrtiću zbogom tete/ pravo je vrijeme da ptičice polete“ te štrofe stoju u pratnji slik mališanov na spomenici skupine Tratinčica. U drugoj grupi pod imenom Maslačak takaj je dicitu ovo presenečenje dočekalo, prilikom zbogomdavanja sambotelskoj Hrvatskoj čuvarnici i školi Mate Meršić Miloradić.

Kako se je nek polipšao školski hodnik u medjuvrime, to nek ta zame upamet ki jur duglje vrime i zbog virusnoga izazova nije imao priliku posjetiti najvažniju ustanovu Hrvatov u dotičnom gradu. Svaki nugalj, svaka prostorija prez sumlje diči zvanarednu kreativnost i šikanost pedagogov. Tako i svečana pozornica s kiticami, kipici ka je ovput služila kot podij za slavljenike.

„Danas kao najveći u našem vrtiću se opraštate od svoje grupe, od svojih prijatelja. Ako pogledam vas, sjećam se da su neki od vas kao prve lastavice došli u hrvatski vrtić, još u onu drugu zgradu. S vama smo zajedno otvorili povijest sambotelskog vrtića i škole. S godinama ste narasli, postali pametnijim, ozbiljnijim, sve više i više vas zanima svijet slova i brojeva. Dakle, spremni ste za školu“, su bile to uvodne riči

Odgjiteljice, Elizabeta Penzeš-Deli i Sabrina Tengelić s dari

Želim vam da imate dovoljno strpljenja u uvjerenju da biste postigli sve, o čemu sanjate“, rekla je još peljačica, zahvaljujući svim suradnju, pomoć, povjerenje i razumivanje. Osebjunim pomoćnicam roditeljske zajednice Anett Forgács, Diáni Rózsa i Korneliji Molnár su prikdani i dari. U dvojezičnom zbogomdavanju, suprot toga da znatno vrime su dica morala silom prilik doma ostati,

recitacija i jačka za presenečenje s dičjih ust i ovput nije izostavljena iz programa. Kitice, pokloni, suze pomišane s osmihi ter lipi spominki na fotografija iz prošlih ljet, ostavili su sve nazočne prez riči. Četvrta je ova generacija mališanov ka u Sambotelu završava odgojno ljetu i od septembra od 14 dice, desetimi će pohadjati dalje Miloradićevu školu. U prvom razredu će sve skupa trinaestimi začeti naredno školsko ljetu. A pravoda su vrata čuvarnice i u dojduci tajedni otprta, a od 16. do 26. junija, ovde se odvija i Ljetni tabor za školare.

Tiho

Fotografije iz čuvarnice za svakoga su bile zanimljive

Objavljeni konačni bodovi i iznosi državne potpore za obavljanje javnopolitičkih aktivnosti u 2020. godini

Vrijednost jednog boda iznosi 23 596 forinti

Dana 15. travnja upravitelj Fonda Gábor Bethlen (Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.) objavio je konačne bodove i iznose potpora koje se narodnosnim samoupravama isplaćuju za obavljanje javnopolitičkih aktivnosti u 2020. godini. Upravitelj fonda po punomoći nadležnog ministra izdao je potvrdu o isplati potpore koja je objavljena na mrežnoj stranici bgazrt.hu. Vrijednost jednog boda utvrđena je u iznosu od 23 596 forinti, a potpora će se doznačiti u dva obroka, prvi do 15. travnja, a drugi do 15. kolovoza. Ukinuta je razlika između mjesnih i regionalnih samouprava (lani je jedan bod za mjesne samouprave vrijedio 24 511, dok se za regionalne samouprave obračunavao po vrijednosti od 48 724 forinti). Za razliku od prethodnog razdoblja Zakon o državnom proračunu od ove godine ne omogućuje naknadne primjedbe nakon utvrđivanja bodova. Ranije je postojala mogućnost usklađivanja nakon objave popisa zapisnika i javnih tribina. Istodobno s utvrđivanjem bodova objavljena je i odluka o raspodjeli okvirnog iznosa, pa za izmjenju potpornih iznosa više nema mogućnosti.

Okvirni iznos potpore, uvjeti i način raspodjele

Pridodajemo kako je okvirni iznos potpore za obavljanje javnopolitičkih aktivnosti u iznosu od 1 187,1 forinti (bez romske narodnosti) osiguran u državnom proračunu, i to u poglavlju proračuna Ureda predsjednika Vlade za 2020. godinu. Pravo na potporu za obavljanje javnopolitičkih aktivnosti ostvaruju one mjesne i regionalne (županijske) narodnosne samouprave, koje su županijskim (odnosno budimpeštanskom) Uredima Vlade do 15. siječnja 2020. dostavile zapisnike o barem četiri sjednice zastupničkog tijela tijekom protekle godine te zapisnik obvezne godišnje javne tribine, ukoliko je održana izvan okvira četiri sjednice. Uredi Vlade zapisnike prosljeđuju ministru odgovornom za narodnosnu politiku, koji ih ocjenjuje prema zadanim kriterijima obavljanja javnopolitičkih aktivnosti, koje obuhvaćaju zastupanje interesa, aktivnosti u vezi s kulturnom autonomijom i druge zadaće koje su važne za opstanak narodnosti, nakon čega se određuje vrijednost boda i konačan iznos potpore koja se isplaćuje narodnosnim samoupravama. Može se osvojiti najviše 100 bodova. Okvirni iznos se dijeli među mjesnim i regionalnim narodnosnim samoupravama prema ukupnom zbroju bodova, utvrđuje se iznos jednog boda i na temelju toga konkretan iznos potpore za svaku narodnosnu samoupravu.

Hrvatskim samoupravama ukupno dodijeljeno skoro 160 milijuna forinta

Hrvatskim mjesnim i regionalnim samoupravama ove godine dodijeljeno je ukupno skoro 160 milijuna forinti potpore za obavljanje javnopolitičkih aktivnosti.

Prema objavljenom bodovanju za 2020. godinu odbijeno je financiranje svega tri hrvatske samouprave. Hrvatska samouprava Bikića utemeljena je u listopadu prošle godine, kašadska samouprava nije udovoljila propisanim uvjetima (pretpostavljamo da nije dostavila odgovarajući broj zapisnika ili zapisnik o javnoj tribini), a odbijeno je i financiranje hrvatske samouprave budimpeštanskog XXI. okruga.

Dvjesto mjesnim samoupravama maksimalnih 2 359 600 forinti, još deset samouprava dobilo potporu veću od 2 milijuna forinti

Dvije mjesne hrvatske samouprave ove godine dobile su maksimalnih 100 bodova i potporu od 2 359 600 forinti, radi se o samoupravama Koljnofa (Đursko-mošonsko-šopronska županija) i Kerestura (Zalska županija). Osim njih najviše bodova i potporu od preko dva milijuna forinti dobile su sljedeće hrvatske samouprave: Gara (91 bod) 2 147 236 ft, Dušnok (90) 2 123 640 ft, Salanta (91) 2 147 236 ft, Kozar (89) 2 100 044 ft, Šeljlin (87) 2 052 852 ft, Brlobaš (94) 2 218 024 ft, Petrovo Selo (86) 2 029 256 ft, Plajgor (85) 2 005 660 ft, Hrvatski Židan (92) 2 170 832 ft i Kaniža (91) 2 147 236 ft.

Regionalnoj samoupravi Šomođske županije maksimalnih 100 bodova

U kategoriji regionalnih narodnosnih samouprava maksimalnih 100 bodova i potporu od 2 359 600 forinti dobila je Hrvatska samouprava Šomođske županije, nakon koje slijede Zalska županija s 82 boda i potporom od 1 934 872 forinti, Baranjska županija sa 72 boda i potporom od 1 698 912 forinti, Bačko-kiškunska županija sa 67 bodova i potporom od 1 580 932 forinti, Budimpešta sa 63 boda i potporom od 1 486 548 forinti, Željezna županija sa 47 bodova i potporom od 1 109 012 forinti i Đursko-mošonsko-šopronska županija s 41 bodom i potporom od 967 436 forinti.

Bačko-kiškunska županija (13 naselja): Aljmaš (56) 1 321 376 ft, Bikić (odbijen, novoutemeljena samouprava), Baja (74) 1 746 104 ft, Bačino (65) 1 533 740 ft, Čavolj (69) 1 628 124 ft, Čikerija (33) 778 668 ft, Dušnok (90) 2 123 640 ft, Sentivan (38) 896 648 ft, Gara (91) 2 147 236 ft, Santovo (39) 920 244 ft, Kalača (38) 896 648 ft, Kačmar (61) 1 439 356 ft i Kečkemet (22) 519 112 ft.

Mjesne hrvatske samouprave Bačko-kiškunske županije dobile su ukupno 15 950 896 forinti, prosječno 1 226 992 forinti. Regionalnoj hrvatskoj samoupravi Bačko-kiškunske županije dodijeljeno je 67 bodova i pripao iznos od 1 580 932 forinti, što ukupno iznosi 17 531 828 forinti, prosječno 1 252 273 forinti.

Baranjska županija (34 naselja): Ranjoš (53) 1 250 588 ft, Breme (37) 873 052 ft, Birjan (82) 1 934 872 ft, Fok (79) 1 864 084 ft, Križevci (51) 1 203 396 ft, Starin (45) 1 061 820 ft, Martinci (66) 1 557 336 ft, Harkanj (80) 1 887 680 ft, Kašad (odbijeno, ne udovoljava propisima), Katolj (81) 1 911 276 ft, Komló (36) 849 456 ft, Mišljen (83) 1 958 468 ft, Kukinij (63) 1 486 548 ft, Lančug (37) 873 052 ft, Lotar (39) 920 244 ft, Mohač (63) 1 486 548 ft, Nagydobsza (73) 1 722 508 ft, Kozar (89) 2 100 044 ft, Narad (42) 991 032 ft, Olas (78) 1 840 488 ft, Pečuh (72) 1 698 912 ft, Udvar (81) 1 911 276 ft, Pogan (76) 1 793 296 ft, Šeljlin (87) 2 052 852 ft, Šikloš (69) 1 628 124 ft, Sajka (22) 755 072 ft, Salanta (91) 2 147 236 ft, Surdukinj (60) 1 415 760 ft, Semelj (69) 1 628 124 ft, Selurinac (56) 1 321 376 ft, Siget (23) 542 708 ft, Sukit (31) 731 476 ft, Vajslovo (10) 235 960 ft i Vršenda (84) 1 982 064 ft.

Mjesne hrvatske samouprave Baranjske županije dobile su ukupno 47 616 728 forinti, što prosječno iznosi 1 400 492 forinti.

Područna samouprava Baranjske županije dobija je 72 boda, to jest 1 698 912 forinti. Ukupan iznos dobivene potpore je 49 315 640 forinti, prosječno 1 409 018 forinti.

Budimpešta (16 jedinica): II. okrug (18) 424 728 ft, III. okrug (15) 353 940 ft, V. okrug (53) 1 321 376 ft, VII. okrug (66) 1 557 336 ft, IX. okrug (21) 495 516 ft, X. okrug (53) 1 250 588 ft, XI. okrug (45) 1 061 820 ft, XII. okrug (24) 566 304 ft, XIII. okrug (13) 306 748 ft, XIV. okrug (45) 1 061 820 ft, XV. okrug (74) 1 746 104, XVII. okrug (17) 401 132, XVIII. okrug (42) 991 032, XIX. okrug (26) 613 496 15, XXI. (odbijen), XXII. okrug (40) 943 840.

Hrvatske samouprave gradskih okruga Budimpešte dobile su ukupno 13 095 780 forinti, prosječno 818 486 forinti.

Regionalna (gradska) samouprava Budimpešte dobila je 63 boda, to jest 1 486 548 forinti. Ukupno: 14 582 328 forinti, prosječno 857 784 forinti.

Čongradska županija (1 naselje): Segedin 37 bodova, 873 052 forinti.

Fejerska županija (3 naselja): Dunaújváros (55) 1 297 780 ft, Erčín (52) 1 226 992 ft, Stolni Biograd (62) 1 462 952 ft.

Đursko-mošonsko-šopronska županija (9 naselja)

Bizonja (30) 707 880 ft, Umok (45) 1 061 820 ft, Vedešin (44) 1 038 224 ft, Kemlja (73) 1 722 508 ft, Koljnof (100) 2 359 600 ft, Stari Grad (75) 1 769 700 ft, Šopron (75) 1 769 700 ft, Horpač (55) 1 297 780 ft i Unda (70) 1 651 720 ft.

Mjesne samouprave Đursko-mošonsko-šopronske županije dobile su ukupno 13.378.932, prosječno 1 487 548 forinti.

Regionalna samouprava Đursko-mošonsko-šopronske županije dobila je 41 bod i 967 436 forinti. Ukupno: 14 346 368 forinti, prosječno: 1 434 636 forinti.

Peštanska županija (3 naselja):

Andzabeg (74) 1 746 104 ft, Senandrija (12) 283 152 ft, Tukulja (43) 1 014 628 ft.

Šomođska županija (13 naselja): Barča (74) 1 746 104 ft, Bojevo (53) 1 250 588 ft, Daranj (48) 1 132 608 ft, Tomašin (72) 1 698 912 ft, Rasinja (Heresznye) (41) 967 436 ft, Kapošvar (31) 731 476 ft, Dombol (46) 1 085 416 ft, Lukovišće (80) 1 887 680 ft, Nagyatád (62) 1 462 952 ft, Potonja (44) 1 138 224 ft, Brlobaš (94) 2 218 024 ft, Novo Mesto (52) 1 226.992 ft, Izvar (61) 1 439 356 ft.

Mjesne hrvatske samouprave Šomođske županije dobile su ukupno 16.690.347 forinti, prosječno: 1 283 872 forinti.

Regionalna samouprava Šomođske županije dobila je 100 bodova i 2 359 600 forinti. Ukupno: 19 049 947 forinti, prosječno 1 360 710 forinti.

Tolnanska županija (1 naselje): Dombóvár (68) 1 604 528 ft.

Željezna županija (11 naselja): Bika (16) 377 536 ft, Čepreg (14) 330 344 ft, Gornji Četar (83) 1 958 468 ft, Hrvatske Šice (56) 1 321 376 ft, Hrvatski Židan (92) 2 170 832 ft, Kiseg (46) 1 085 416 ft, Narda (82) 1 934 872 ft, Plajgor (85) 2 005 660 ft, Prisika (84) 1 982 064 ft, Petrovo Selo (86) 2 029 256 ft, Sambotel (34) 802 264 ft.

Mjesne hrvatske samouprave Željezne županije dobile su ukupno 13 968 832 forinti, prosječno 1 269 893 forinti.

Regionalna samouprava Željezne županije dobila je 47 bodova i 1 109 012 forinti, ukupno: 15 077 844 ft, prosječno: 1 256 487 ft.

Zalska županija (11 naselja): Bečehel (41) 967 436 ft, Fičehaz (51) 1 203 396 ft, Letinja (72) 1 698 912 ft, Mlinarci (71) 1 675 316 ft, Kerestur (100) 2 359 600 ft, Kaniža (91) 2 147 236 ft, Petriba (75) 1 769 700 ft, Pustara (78) 1 840 488 ft, Sepetnik (40) 943 840 ft, Sumarton (40) 943 840 ft, Serdahel (81) 1 911 276 ft.

Mjesne hrvatske samouprave Zalske županije dobile su ukupno 17 461 040 forinti, prosječno: 1 587 367 forinti.

Regionalna samouprava Zalske županije dobila je 82 boda i 1 934 872 forinti, ukupno: 19 395 912 forinti, prosječno: 1 616 326 forinti.

Pripremio S.B.

ZAGREB, 9. LIPNJA 2020. (HINA)

Šef hrvatske diplomacije Gordan Grlić Radman ponovio je 9. lipnja da MVEP osuđuje sve provokacije koje štete hrvatsko-mađarskim odnosima, a na prozivanje hrvatskih medija njegovog mađarskog kolege poručio da ne čita komentare na društvenim mrežama.

„Mi smo svoje kazali. Ponovit ću još jedanput. Osuđujemo neprihvatljive napise i provokacije koje narušavaju susjedske odnose Hrvatske i Mađarske. Osuđujemo sve one radnje koje unose probleme i nemire u dobrosusjedske odnose umjesto da jačaju suradnju s pogledom u budućnost“, podsjetio je Grlić Radman na ranije priopćenje MVEP-a. Mađarski ministar vanjskih poslova Péter Szijjártó optužio je u ponedjeljak hrvatski portal Index za krivi prijevod natpisa o Rijeci na spomeniku „Mađarske kalvarije“ koji je 6. lipnja otkriven u Sátoraljaújhelyu, a zatim i još „neke hrvatske medije“ za narušavanje odnosa s Mađarskom. Szijjártó je na Facebooku poručio da je prijevod „Rijeka, mađarsko more“, koji je pripisao Indexu, lažan. „To naravno nije istina“, piše šef mađarske diplomacije, „jer na spomen ploči stoje riječi uzrečice koja potječe od Lajosa Kossutha,

Fiume - Mađari na more“. Szijjártó je u objavi, koju je medijima dostavilo mađarsko veleposlanstvo u Hrvatskoj, kazao da se „fake news tvornice preko svojih laži ne libe okrenuti narode jedne protiv drugih“, „On ima svoju slobodu. Ja to ne čitam, to je vjerojatno na društvenim mrežama. Mi nemamo nikakvih saznanja o tome“, komentirao je Grlić Radman prozivke mađarskog kolege. Szijjártó se u prozivkama 9. lipnja pridružio državni tajnik u mađarskom ministarstvu vanjskih poslova Tamás Menczer. Rekao je da Mađarska očekuje više poštovanja hrvatskih političara koji zadnjih dana neutemeljeno kritiziraju premijera Viktora Orbána i šire lažne vijesti. Mađarski premijer Viktor Orbán je u mjestu Sátoraljaújhelyu otkrio spomenik „Mađarske kalvarije“ u povodu 100. godišnjice potpisivanja sporazuma u Trianonu kojim je mađarska izgubila dvije trećine teritorija. Velika Mađarska na spomeniku obuhvaća dijelove današnje Hrvatske, Srbije, Slovenije, Slovačke, Austrije, Rumunjske i Ukrajine, s navedenih 12,5 tisuća gradova, sela i općina koje su do 1920. bile dio mađarskog dijela Austro-Ugarske, iako u velikom dijelu nisu nikad imali mađarsko stanovništvo. Hrvatska je zbog toga izrazila prosvjed mađarskom veleposlaniku u Zagrebu.

Iz života garske Hrvatske samouprave

Usmjereni prema obnovi župne crkve

Hrvatska samouprava Gare poput drugih samouprava i ustanova prije dva mjeseca zbog proglašenog izvanrednog stanja i uvedenih mjera zaštite od koronavirusa odgodila je do daljnjeg sve kulturne i društvene priredbe. Osnovnoškolska nastava, uključujući i predmetnu nastavu hrvatskog jezika odvija se na daljinu, digitalno: zadaci se primaju i povratno dostavljaju preko interneta i društvenih mreža. Podučavanje sviranja tamburice – koje se ostvaruje u suradnji Hrvatske samouprave i bajske Osnovne umjetničke škole „Danubia“ – također se provodi na daljinu.

Kako nam je rekao predsjednik Martin Kubatov, hvala Bogu, u Gari nema otkrivenih slučajeva zaraze, no nekoliko mještana nakon povratka iz inozemstva bilo je u kućnoj karanteni. Samouprava nije sudjelovala u organiziranim akcijama pomoći, ali je nastojala pomagati starijim osobama u nabavci prehrambenih proizvoda, lijekova i obavljanju drugih aktivnosti, poput administrativnih poslova. Mjesna samouprava skrbi o starijima riješila je uz podršku službe dnevnog boravka za umirovljenike Udruge „Kolping“. Stariji mještani nemaju razloga za nezadovoljstvo: u prva dva i pol mjeseca održana su dva prela, tradicionalno bunjevačko i muško prelo, a obilježen je i Dan žena. Posljednja priredba, tribina na temu „Književnost podunavskih Hrvata“, koja je ostvarena u suorganizaciji Znanstvenog zavoda Hrvata u Mađarskoj i Kulturnog centra bačkih Hrvata održana je u klupskim prostorijama Hrvatske samouprave 11. ožujka. Sve priredbe bile su uspješne, publika se odazvala u lijepom broju. Uslijedilo je korizmno razdoblje koje obično obilježava manji broj priredbi, a ovaj put otkazan je i zajednički križni put koji okuplja bunjevačke vjernike. U svibnju su trebala uslijediti gostovanja, koje nažalost također izostaju, pa tako neće biti odlaska na Hrvatski dan u Birjan i potom u Vršendu, niti sudjelovanja na „Šokačkom bećarcu“ u prijateljskom naselju Topolju u Hrvatskoj. Nažalost, povučeni su natječaji za kulturne sadržaje i kampove, na kojima je Hrvatska samouprava prijavila tri projekta za sredstva Fonda „Gábor Bethlen“, uključujući hodočašće u Međugorje u rujnu. U samoupravi se nadaju da će hodočaš-

Predsjednik Martin Kubatov

ća ipak biti, što bez financijske potpore ostaje upitno. Drugi projekt obuhvaća kulturna gostovanja u drugim regijama, u već spomenutom Birjanu, Vršendi, Topolju, možda i Tukulji. Postoji bojazan da se te aktivnosti neće moći ostvariti u ljetnim mjesecima. Treći projekt odnosi se na priredbe u Gari, od kojih su dvije već ostvarene, ali zbog povlačenja natječaja ostaju bez potpore. Osim toga ujesen je planirano obilježavanje 30. godišnjice orkestra „Bačka“, koje bi se moglo održati ukoliko prestanu ograničenja javnog okupljanja. Posve je izvjesno da početkom lipnja neće biti tradicionalnog kulturnog programa u okviru Dana sela. Nadaju se da će se tijekom jeseni održati berbena svečanost, a krajem godine po bunjevačkom običaju proslaviti Materice i Oci.

Što se tiče financija nije sve tako crno: u međuvremenu objavljeni su iznosi potpora za obavljanje javnih aktivnosti. Garska Hrvatska samouprava s postignutim 91 bodom od maksimalnih 100 bodova i potporom od 2 147 236 forinti i ove je godine među najuspješnijim hrvatskim, pa čak i šire, među najuspješnijim narodnosnim samoupravama. Premda se ove godine neće održati veći broj priredbi, novac se može potrošiti do kraja sljedeće godine. Iz tog razloga i zbog smanjenih aktivnosti samouprava ove i sljedeće godine sigurno neće imati financijskih teškoća. Budući da je župna crkva u dosta je lošem stanju, te joj je potrebna potpuna obnova od krova do stropa, uključujući freske i vitraje, započelo je prikupljanje donacija i podneseno je više zahtjeva za financiranje. Ured predsjednika Vlade ranije je dodijelio sredstva za obnovu triju bunjevačkih vitraja, koja će uskoro započeti. Planira se prijava projekta za sredstva novoobjavljenog programa za financiranje ulaganja, obnove i održavanje referentne oznake NEMZ-BER-2020, što bi omogućilo nastavak obnove župne crkve. Nažalost, za obnovu cjelokupne crkve potrebno je više desetaka, možda i sto milijuna forinti: kako je rekao predsjednik Kubatov, garska crkva posebna je po veličini, bogatstvu kipova, slika i freski. Dakako, radi se o zajedničkom projektu hrvatske i njemačke samouprave za očuvanje baštine dviju garskih manjinskih zajednica – sjeverna strana crkve nosi bunjevačka, a južna njemačka obilježja.

S.B.

Župna crkva svetog Ladislava

Opraštanje Krležinih osmaša

Iza nas je jedna školska godina, 2019./ 2020., koju će učenici i prosvjetni radnici pamtiiti kao godinu punu izazova, prvenstveno zbog izvanredne situacije i pandemije koronavirusa, što je obilježilo i njen završetak. Opraštanja završnih razreda i zatvaranja školske godine protekla su bez prepunih aula, tona cvijeća i punih dvorišta ljudi. Bile su to svečanosti u skromnim okvirima, u krugu najuže obitelji i učenika. Takvo je bilo i opraštanje osmog razreda Hrvatskog vrtića, osnovne škole, gimnazije i učeničkog doma Miroslava Krleže. Nije bilo ni učenika sedmog razreda, osim Dorine Puskás, Mirjane Jónás i Milana Tomeka koji su se oprostili od prijatelja osmaša. Učenici sedmog razreda stigli su s razrednikom Nikolom Ištokovićem i nastavnicom hrvatskog jezika Žužom Győrvári.

Kako je rekla bivša razrednica Žanet Vörös, koja je osmaše vodila sve do sedmog razreda, ova generacija je „posebna“, jer je već u četvrtom razredu prešla na predmetnu nastavu. „Bilo je teško, djeca su bila mala, radila sam s njima četiri godine kao razrednica i nastavnica mađarskog jezika. U osmom razredu, preuzeo ih je novi razrednik, kolega Gábor Gáspár.“

Nakon obilaska škole s pjesmom uslijedio je prigodni učenički program, u kojem su sudjelovali svi osmaši: oproštajne govore u ime razreda pročitale su Irina Erić i Radana Illés, dok su se od škole riječima i stihom oprostile Enikő Szittár i Zora Déak.

U svom obraćanju učenicima, roditeljima i kolegama ravnatelj Gabor Győrvári između ostalog je rekao: „Opraštanje osmaša obično je treće po redu u godini. Počinjemo s opraštanjem u gimnaziji, pa u vrtiću i na kraju u osnovnoj školi. Danas je obrnuto. Ovih dana i tjedana škola još nije otvorena, no ipak smijemo organizirati izvanredne priredbe s ograničenim brojem sudionika. Pandemija koronavirusa prepisala je sve. Mogli bismo reći da je ovo jedinstven događaj, kojeg još nije bilo u povijesti. Mogu vam govoriti o svojim osjećajima: ponosan sam na vas i vaše na-

stavnike zbog uspjeha koji ste zajednički postigli. Zahvaljujem se i divim vašim roditeljima, koji su vas uz dosta žrtava uključili u naš hrvatski program, potrudivši se biti partneri, pogotovo u ovom neobičnom posljednjem razdoblju. Tu je i radost zbog vaših vedrih obraza, na kojima se odražava zdravo odrastanje. Tu je i ljubav. Bili smo zajedno 8 ili čak 11-12 godina, pa tko bi se mogao ljutiti na vas, ili vas ne voljeti? Dakle, ova prigoda je posebna i skromna. Svečanost, a poglavito bogatstvo svi morate doživjeti u svojim srcima, preko svojih osjećaja. Vaši prvi koraci u hrvatskoj školi bili su nesigurni, ali vjerujem da ćete je kao prvaši gimnazije zaboraviti, jer postignuti rezultati za to predstavljaju dobar preduvjet. Učenice i učenici osmog razreda pokazali su određeni razvoj, potvrdivši bit osnovnog školovanja: od razigrane vrtićke djece postali su ozbiljni, motivirani učenici, koji su željni znanja i svjesni svojih mogućnosti.

Dragi naši osmaši! Kao 60. naraštaju osnovnoškolaca čestitam vam povodom opraštanja, a vašim roditeljima se zahvaljujem na suradnji i potpori koju su nam pružali u našim zajedničkim naporima, kako biste mogli pošteno odrastati i doći do ovog svečanog čina.“

Ravnatelj Győrvári i razrednik Gáspár potom su podijelili svjedodžbe, pohvalnice i priznanja za najistaknutije rezultate. Opću pohvalu i pohvalu za zalaganje u području kulture dobila je Danica Kovács, učenica koja ustanovu pohađa još od vrtića i dogodine postaje Krležina gimnazijalka. Podrijetlom je iz Kujinja, kod kuće s tatom i bakom govori hrvatski. Rekla nam je kako od 24 osmaša sedmero nastavlja u drugim srednjim školama, a većina ostaje u Krleži. Opću pohvalu dobio je i učenik Milán Kántor, koji svoje školovanje nastavlja u pečuškoj gimnaziji Nagy Lajos. Pohvalnice su dobili sljedeći učenici: pohvalu iz matematike dobili su Luca Kovács, Zoran Branković i Mateja Boljoš, koja je nagrađena i za zalaganje u školskoj košarkaškoj ekipi, za dobro učenje pohvaljeni su Benedek Bognár, Zora Deák, Radana Illés, Levente Jekl i Mira Radić, pohvalu za kulturu dobila je Irina Erić, dok su pohvalnicu iz engleskog jezika dobili Lili Andalits i Patrik Simon.

Branka Pavić Blažetin

Na „Kliofestu“ predstavljen zbornik Csabe Kiss Gy. i Franciske Ćurković-Major „Rijeka i okolica u mađarskim putopisima XIX. stoljeća“

Ovogodišnje sedmo izdanje Festivala povijesti „Kliofest“ trebalo se održati u svibnju diljem Hrvatske i u Zagrebu. Predviđen je bogat program s okruglim stolovima u povodu 75. obljetnice završetka Drugog svjetskog rata te Hrvatskoj i Europskoj uniji u povodu hrvatskog predsjedanja, a trebale su se održati i brojne promocije novih povijesnih knjiga. U nadi da će se stvari normalizirati glavni programi odgođeni su za jesen. Unatoč situaciji u sklopu programa „Čitajte povijest“ održano je virtualno predstavljanje zbornika Csabe Gy. Kissa i Franciske Ćurković-Major „Rijeka i okolica u mađarskim putopisima XIX. stoljeća“.

U sklopu programa „Čitajte povijest“ 13. svibnja u virtualnom obliku predstavljen je zbornik Csabe Gy. Kissa i Franciske Ćurković-Major „Rijeka i okolica u mađarskim putopisima u XIX. stoljeću“, kojeg je u hrvatskom prijevodu objavila izdavačka kuća Srednja Europa. O knjizi su govorili redovni profesor hrvatske povijesti srednjeg vijeka na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu Neven Budak i suurednica Franciska Ćurković-Major, dok je ulomak iz zbornika pročitao Dávid Karácsanyi, student diplomskog studija Odsjeka za hungarologiju u Zagrebu. Govoreći o zborniku povjesničar Neven Budak istaknuo je kako se radi o knjizi koja može pobuditi svačije zanimanje. Objavljeni tekstovi nastali su u razdoblju koje se najčešće naziva „dugim 19. stoljećem“, u rasponu od posljednjeg desetljeća 18. do prvog desetljeća 20. stoljeća.

Napisi tematiziraju Rijeku, Primorje i otoke Krk, Rab, Cres i Lošinj, ali se u središtu interesa autora nalazi grad Rijeka. Zanimljivi tekstovi omogućuju praćenje mijena kroz koje je Rijeka prolazila u rasponu od nekih sto dvadeset godina: to turbulentno vrijeme nisu obilježavali samo politički i ratni sukobi, već i nagli gospodarski razvoj i nastupajuće nacionalne ideologije, koje su mijenjale sliku Rijeke i njenog stanovništva. Tako Domokos Telki u svom tekstu iz 1796. godine opisujući gradsko stanovništvo navodi kako većinu u Rijeci čine Hrvati, ali vodeću ulogu preuzima talijanska kultura. Ne samo što svi Hrvati govore i talijanski, nego se u kavanama, kojih je tada bilo čak sedam, moglo komunicirati samo na talijanskom jeziku. Autor govori kako nije uspio naručiti piće čak ni od vlasnika, koji je bio Mađar priženjen u Rijeku. Telki opisuju početak razdoblja u kojem se slika Rijeke uvelike mijenja. Pretežno hrvatskim gradom s njemačkom manjinom počinju dominirati talijanski jezik i kultura, ali i mađarski utjecaj. „Rijeka će postati pravi kozmopolitski grad s posebnim statusom od vremena Marije Terezije, koja je Rijeku podredila izravno Ugarskom Kraljevstvu. Ban Josip Jelačić do Ugarsko-Hrvatske nagodbe zakratko je uspio spojiti grad s ostatkom Hrvatske, sve do poznate Riječke krpice – jedne male cedulje koja je prilijepljena na tekst nagodbe – kad je ponovno, privremeno, podređena Ugarskoj, što se pokazalo trajnim i tako je ostalo sve do raspada Austro-Ugarske.“, objašnjava Neven Budak. Među autorima knjige nalaze se i poznata imena poput Istvána Széchenyija, visoko obrazovanog ugarskog velikaša, koji je bio zaslužan za osnivanje Mađarske akademije i veliki mecena znanstvenih i kulturnih ustanova u Ugarskoj, ili Lajosa Kossutha, jednog od vođa Mađar-

ske revolucije 1848., čija su se politička opredjeljenja dok je bio na čelu revolucije uvelike razlikovala od Széchenyijevih, a tu je i čitav niz nekoć priznatih znanstvenika, koji su danas manje poznati hrvatskoj javnosti. Među autorima je i jedna žena, supruga bivšeg mađarskog guvernera Rijeke iz godina prije 1848. Ida T. Csapó, koja je ostavila vrlo zanimljive dnevničke zapise o svakodnevnom životu u Rijeci.

Tekstovi se vremenski dijele u dvije skupine: u prvoj se nalaze tekstovi iz 30-ih i 40-ih godina 19. stoljeća, u drugoj su pak tekstovi iz posljednja tri desetljeća tog stoljeća. Tematske preokupacije autora su s jedne strane svakodnevni život, s obiljem podataka o riječkim jelima, ima čak i recepata, a opisi svjedoče o bogatstvu jadranske faune prije stotinjak godina i ere masovnog turizma. Druga tema su povijesne reminiscencije - gotovo se svi autori prisjećaju Zrinskih i Frankopana, posjećujući njihove dvorce u Kraljevici, Bakru i na Trsatu. Donose podatke koji su bili popularni u ugarskoj intelektualnoj javnosti,

Trenutak za pjesmu

Blagodati Manjine

**O da sam katolik u Oslu,
to bi mi pomoglo u poslu,
jer svi Talijani i Francuzi
bili bi ondje moji druzi.**

**O da sam gdje sam bar Musliman,
bio bih svugdje znan i štiman,
jer svi bi zagrebački Turci
svojemu stajali pri ruci.**

**Il da sam Žid ili ortodoksan,
ja ne bih bio lako zboksan.
Al ja sam svoj i među svojim,
sam sa samim, ja se bojim.**

...

*Ivan Slamnig
(24.6.1930. – 3.7.2001.)*

prvenstveno o Zrinsko-Frankopanskoj uroti. Navode se i gospodarski podaci: riječka industrija fascinirala je autore, posebno se spominje tvornica papira i potreba za izgradnjom željeznice. Autori pišu i o privatnim temama, tako primjerice Ida T. Csapó 1838. govori o susretu s grofom Ferdinandom Hegerom, koji je bio vrlo bogat štajerski plemić, kako govori autorica, oženjen s puno starijom ženom, družbenicom njegove bake. Grof nije bio oduševljen brakom, kao ni njegov prijatelj Jelačić. „Priredivači knjige su ga, nažalost, identificirali kao bana Josipa Jelačića, međutim riječ je o njegovom bratu Đuri Jelačiću, koji se protivio tom braku. Ali, kad je brak napokon sklopljen, njih troje živjeli su

zajedno“, upozorava povjesničar Neven Budak. Povod za objavljivanje zbornika je riječki naslov Prijestolnice europske kulture 2020. godine.

Suurednica Franciska Ćurković-Major među ostalim je naglasila kako je urednike na izbor tekstova potaknuo i zajednički strukovni interes, pridodavši da knjiga donosi četrnaest tekstova od trinaest autora raznih zanimanja i interesa. Kako je to rekao i povjesničar Neven Budak, prijevodi su nastali u prevodilačkoj radionici sastavljenoj od dvanaest sadašnjih i bivši studenata, Kristine Katalinić i urednice.

Kristina Goher

Uređenje zavičajne kuće

Udruga „Kulturno društvo Kerestur“ nedavno je kupila stari objekt koji želi preurediti u zavičajnu kuću. Kako doznajemo od predsjednice Erzsébet Deák Kovács Udruga je štedjela godinama, a budući da se ove godine zbog pandemije koronavirusa ne mogu održati veće priredbe, bit će vremena za njezinu obnovu. Potrebna sredstva žele se pribaviti preko raznih natječaja, ali se računa i na donacije te dobrovoljni rad mještana. Kuća je građena u prvoj polovici prošlog stoljeća, ali je prilično dobro očuvana. Stari elementi poput drvenog stropa i stolarije trebali bi se zadržati kako bi se očuvale izvorne građevinske karakteristike, obnavljat će se samo oni dijelovi koji su neophodni za očuvanje objekta. Kako bi se omogućila auten-

tičnost interijera planira se prikupljanje materijalne baštine hrvatskih obitelji. U zavičajnoj kući trebala bi se urediti i izložba o radu Hrvatskog pjevačkog zbora „Ružmarin“ i Udruge „Kulturno društvo Kerestur“. Predsjednica Udruge ovih je tjedana inicirala i osnivanje Odbora za mjesnu baštinu, koji će također pridonijeti radu na očuvanju, njegovanju i promoviranju lokalne baštine i običaja. Članovi odbora su Anica Kovač, Erzsébet Šelek, Dorina Herman, Vilmos Balogh i predsjednica Erzsébet Deák Kovács.

beta

Mariška Karagić-Kričković i Stana Matoš-Zomborčević iz Gare

U crkvi Rana sv. Franje proslavljen blagdan Presvetog Trojstva

U budimskoj crkvi Rana sv. Franje 7. lipnja održana je sveta misa na hrvatskom jeziku, koju je uz orguljašku pratnju kantora Franje Apróa služio velečasni Vjenceslav Tot.

Velečasni Vjenceslav Tot

U budimskoj crkvi Rana sv. Franje svake nedjelje održavaju se svete mise na hrvatskom jeziku, koje služi velečasni Vjenceslav Tot. Koliko je u proteklom razdoblju hrvatskim vjernicima nedostajala Božja riječ svjedoči i lijep broj prisutnih. Iza nas je i najveći kršćanski blagdan Uskrs, koji je protekao u tišini, bez duhovne obnove, nekima čak u samoći. Pozdravljajući vjernike toga se prisjetio i velečasni Tot, koji je među ostalim rekao da je vrijeme pandemije koronavirusa omogućio promišljanja o odnosima unutar obitelji, s Bogom i prema drugima, zahvalivši se Gospodinu na ponovnoj mogućnosti okupljanja radi proslave euharistije. U svojoj propovijedi govorio je o misteriju Presvetog Trojstva, najvećeg otajstva kršćanske vjere, iz kojeg je proizašla povijest spasenja. Kršćanska je vjera vjerovanje u jednog Boga u Tri Osobe. Svetkovina Presvetog Trojstva proslavlja se drugačije od ostalih blagdana u crkvenoj godini. Ovaj put se, naime, slavi temeljna istina vjere o Bogu koji je, kako Katekizam Katoličke Crkve kaže, jedan u tri božanske osobe: Ocu, Sinu i Duhu Svetom. Crkva i svaki vjernik, slaveći Presveto Trojstvo, zahvaljuju Bogu na djelima stvaranja, otkupljenja i posvećenja ljudskog roda i pojedinačno svakog čovjeka. Ovim blagdanom ispovijedamo da je Bog iznad svega, sve je po njemu i on je u svemu. Nad svime kao Otac, sve je stvorio po svom Sinu, a u svemu prebiva u Duhu Svetom. „Vjerujemo da je sa svima nama milost Gospodina našeg Isusa Krista, ljubav Boga Oca i zajedništvo Duha Svetoga, i to već na ulazu u crkvu, nakon što smo prstom dotaknuli blagos-

Vjernici su čuvali jedni druge i poštovali propise

Detalj iznad oltara

lovljenu vodu i prekrizili se izgovarajući riječi: U ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Sav naš kršćanski život, od krštenja do smrti, nosi pečat vjere u Presveto Trojstvo“, rekao je vlč. Tot. Kao primjer za prikaz Presvetog Trojstva naveo je jedinstveno remek-djelo, ikonu nad ikonama, Presveto Trojstvo slavnog ruskog slikara Andreja Rubljova. Tri anđela glasnika, svaki od njih nosi poruku da smo ljubljani od Boga, da smo središte njegove pažnje, da smo važni u njegovim očima. Preko svojih anđela Bog nam upućuje svoju riječ i preko njih prima naše odgovore i naše molbe.

„U središtu slike nalazi se anđeo odjeven u odijelo tamne boje, njegova tunika je široka, svečana. Tamno crvene je boje koja podsjeća na prolivenu krv. Zlatna stola označava Kristovo kraljevsko svećenstvo. Stola nam govori da je On primio svu vlast od Oca. On je Božanska osoba i to nam potvrđuje boja plašta.“, objašnjava vlč. Tot. Anđeo prema kojem Sin gleda s poniznim poštovanjem i potpunim predanjem punim ljubavi pomaže

Hrvatski vjernici

nam upotpuniti Oca. Tunika ovog anđela je plava i skoro sakrivena. Boga Oca nitko nikada nije vidio. Treći anđeo prihvaća, priznaje i nastavlja pokrete ljubavi prva dva anđela. Plava tunika se dobro vidi, jer je uloga Duha Svetog pokazivati i poticati na vjeru u Boga, poučavati i podsjećati na Riječ (Iv 14,26), a njegov zeleni plašt govori da je Duh Sveti onaj koji daje život. Boja njegovog plašta se širi prema podu. Time se pokazuje da njegova svjetlost i njegova toplina obnavljaju sve na slavu Božju. Duh Sveti nas prožima kada se poput Sina potpuno predamo Ocu te poput Oca dajemo svoju ljubav ljudima. Za vrijeme svete mise svi su se pridržavali propisa o obveznom razmaku od metar i pol, izostalo je i pružanje mira. Poslije mise vjernici su izrazili želju za duhovnom obnovom, koja bi se trebala održati uz pomoć sestara karmelićanki Božanskog Srca Isusova.

Kristina Goher

Petrovišćani poštuju svoju prošlost

Blagoslovljeni obnovljeni grobni spomenici duhovnikov

Na Duhovskoj nedilji, za svetom mašom, blagoslovljeni su obnovljeni grobni spomenici duhovnikov uz petrovisku crkvu sv. Petra i Pavla. To dokazuje i to, koliko Petrovišćani poštuju svoju prošlost i sve one, ki su zaslužni za vjeru i hrvatski jezik. Na inicijativu Imrija Filipovića, predsjednika Crikvenoga tanača već misec je duralo iskanje, istraživanje, ne samo u matični knjiga, ki su ti Gosponi (od 1700 ljeti), ki su služili u Petrovom Selu i svoj vjekovječni spokoj su našli u petroviskom cintiru. Dovidob, po postavljeni grobni spomenici su bili poznati četirmi, dušobrižnik Anton Martin Martinković (1784.-1829.) ki sa svojom materom počivaju pod spomen-pločom bivših duhovnikov u Petrovom Selu, a Štefan Hantó (1846.-1904.), Jožef Strassner (1868.-1933.) i Vince Karlović (1904.-1980.) i prlje su imali polag crikve svoje grobne spomenike, koji su sad obnovljeni, zvana prvoga. Na Strassnerov grobni kamen je još počvršćena spomen-ploča s imenami šest farnikov ki su preminuli i bili pokopani na ovom mjestu.

„Jur pred tridesetimi ljeti, kad smo se pripravljali na 775. jubilej prvoga spominjanja petroviske crkve u službeni dokumenti (1221.), onda sam jur Gospodinu, Ivanu Šnelleru spomenuo, kako bi morali ovjekovječiti imena petroviskih farnikov ki ovde kod nas počivaju“, začeo je za svetom mašom izvješćaj za vjernike, još u crikvi, Imre Filipović, predsjednik petroviskoga Farskoga tanača. Na to su ondašnji petroviski duhovnik Ivan Šneller rekli da u knjiga pokojnih jesu svećenička imena, samo je tribi izviditi ki su ti pokojni. Tako je dobrodošla pomoć gradišćanskoga dušobrižnika iz Austrije, Ivana Karalla, ki je skupastavio listu i životopis svih farnikov, ki su se narodili u hrvatski seli, potom pak umrli po širom svitu. Istraživačko djelo tako je podupirano s konkretnimi podatki, a tako je na znanje dano svim Petrovišćanom ki su Boga i naroda služili u ovom selu, pak su bili nepravilno i pozabljeni. Prvi su bili med njimi Gregor Keršanić (1709.-1762.) ki nisu bili zapišeni u knjigi mrtvih, a Ivan Karall je osvidočio da najvjerojatnije Petrovo Selo u onu dob nije imalo svojega Gospodina i tako se nisu zabilježavali ni datumi rodjenja, niti smrti. Koliko se za nje zna, to je to da su rodjeni u Cindrofu, služili su kot kapelan u rodnom selu i u Juri, a za 25-ljetnim dušobrižničtvom za Petrovišćane, u 53. ljetu žitka su ovde i zakopani. Slijedeći Gospodin su Jure Schleger (1752.-1782.), rodjeni su u Čembi, posvećeni su 1777. u Juri, a samo su četiri ljeti bili farnik pri nas i u 30. ljetu su umrli. Na latinskom jeziku su u knjigi pokojnih napišene i okol-

Duhovnik Tamás Várhelyi blagoslovlja grobne spomenike devet farnikov

nosti njeve smrti, a ki ne zna štati na tom jeziku i on more razumiti od česa je govor, kad je sve to lipo i namoljano s kosti, kaležom i s oštijom ter sa svićom ka doli visi. Treći farnik su, komu je na ov način Petrovo Selo postavilo spominak, Franz Dobrović (1761.-1809.), rodjeni Čajtanac, posvećeni u Juri, kapelan u Turnišću i Kermendu, a u svećeničkom zvanju su bili ovde prik dvadeset ljet. U 48. ljetu su prikdali dušu svoju Ocu Bogu Nebeskomu. Filip Pirošić (1767.-1811.) rodjeni su u Trajštofu, kapelan su bili u Rohuncu, farnik u Heiligenbrunnu, samo dvi ljeti su služili ovde i preminuli su u 44. ljetu žitka. Simo sliši i Mate Blašković (1787.-1849.) rodjeni Trajštofac, posvećeni su za farnika u Sambotelu, kapelan su bili u Kartežu, i Svetoj Kataleni, a prik dvadeset ljet i petroviski dušobrižnik. Umrli su u 62. ljetu žitka. Zadnji su na mramorskoj ploči Štefan Soldatić (1807.-1874.) rodjeni Cindrofac, kapelan u Turnišću, Beltinci, Rohuncu, duhovni pastir su bili Petrovišćanom prik 25 ljet, umrli su u 67. ljetu žitka. Štefanu Hantóu, Jožefu Strassneru i Vinciju Karloviću posebno stoju jur od prlje grobni spomeniki, a na livoj strani Strassnerovoga groba se nahadjaju još dva, zasad prazni, grobni kameni. Imre Filipović se je ovput zahvalio Ivanu Karallu za zvanarednu pomoć, duhovniku Richárdu Inzsölu za prevod s latinskoga, a Jutki Handler za nimški prevod, kot i majstoru za djelo na grobni kameni Imriju Mészárosu. Potom je u solidnom šicanju godine, duhovnik Tamás Várhelyi blagoslovio obnovljeni spomen-park pokojnim dušobrižnikom Petrovoga Sela, a svećevanje je završeno s jačkom „K Tebi, o dobri Bog, k tebi hlepim“ ka se izjači na svakom petroviskom sprohodu.

Tiho

Imre Filipović, predsjednik Farskoga tanača dao je ideju za obnovu

„Ja, Sin Čovječji, došao sam tražiti i spasiti izgubljene.“ (Evandjelje po Luki 19, 10)

„Isus uđe u Jerihon. Dok je prolazio gradom, dođe čovjek imenom Zakej, utjecajan židov koji je radio za rimsku poreznu upravu i vrlo se obogatio. Želio je vidjeti Isusa, ali je bio prenizak rastom da bi ga mogao vidjeti preko mnoštva. On zato potrči naprijed te se popne na smokvu pokraj koje je Isus trebao proći da s nje promatra. Kad je Isus stigao do njega, pogleda gore i reče mu: „Zakeju, brzo siđi! Danas moram k tebi u goste.“ Zakej žurno siđe s drveta i primi ga u goste sav radostan. Ali mnoštvo koje je to promatralo počne prigovarati: „Otišao je takvom grešniku u goste!“ A Zakej ustane i reče Gospodinu: „Gospodine, polovicu svojega imanjanja dat ću siromasima, a svakome koga sam prevario četverostruko ću vratiti.“ Danas je u ovu kuću došlo spasenje jer je i ovaj čovjek Abrahamov sin! Ja, Sin Čovječji, došao sam tražiti i spasiti izgubljene.“

Prošlo je sedam godina otkad je bračni par Mária i Zoltán Kiss pokrenuo „Jerihonsko hodočašće“. Ispočetka su tražili vjernike i župe koji bi ih primili kako bi zajedno molili pred po jednim kipom Blažene Djevice Marije, koja je prikazana kao Otajstvena Ruža (Rosa Mystica) i hodočasničkom zastavom. Pri tomu hodočasnici u posjećanim crkvama mole za domovinu, mještane, obitelji, djecu, starije i državne dužnosnike. Svako naselje na hodočasničku zastavu može staviti vrpču sa svojim imenom i grbom.

Prvo „Jerihonsko hodočašće“ održano je 2013., s nakanom ponavljanja sedam godina uzastopce, sve do 2020. Ovo je završna, okrugla godina, u kojoj će se hodočasna ruta obići sedam puta duž cjelokupne mađarske granice, a hodočašće u rujnu završava u Segedinu.

Hodočašće započinje 15. kolovoza, kada se bračni par razdvaja i započinje svoj put kroz oprečne dijelove Mađarske, napredujući duž državne granice i obilazeći brojne župe, kako bi se na kraju hodočašća 28. rujna ponovno sastali u Segedinu. Hodočašću se mogu pridružiti svi, a moli se za oslobođenje od posljedica grijeha te Božji blagoslov za djecu, obitelji i narod. Molitvena nakana temelji se na spoznaji da su brojne tragedije, progone, ratna razaranja, zablude i grijesi stvorili duboke rane na duši mađarskog naroda, pa hodočasnici žele izmoliti svakodnevnu poniznost te zaštitu od uvreda, osuda i drugih teških grijeha, jer kako nam Gospodin u Evandjelju po Luki govori: „Blagoslivljajte one koji vas proklinju i molite se za one koji vas zlostavljaju (6, 28).“

Sedam obilazaka oko grada (države) dolazi iz starozavjetnog izvještaja o Izraelcima i njihovom putu u Obećanu zemlju. Izabrani je narod, naime, nakon četrdeset godina lutanja došao pred visoke bedeme grada Jerihona, suočivši se s još jednim Mojsijevim proročanstvom: morali su osvojiti poganski grad, kako bi

mogli ući u Obećanu zemlju. Prema liturgijskom obrascu izraelci su vojnici predvođeni Jošuaom sedam dana hodali s trubljama oko bedema, trubeći u njih neprestano, da bi zidine nakon sedam dana, zahvaljujući Bogu Izraelovu pale i Jerihon bio osvojen.

Jerihon nam i danas poručuje kako smo često okruženi zidovima koji nas opterećuju i tište, a zidine – da bismo živjeli u vjeri – možemo srušiti jedino uz Božju pomoć.

Izvarska obitelj Tratnyek

Hodočasnici iz pojedinih naselja prate kip i zastavu do sljedećeg mjesta, koje je udaljeno dvadesetak kilometara, a po volji mogu hodočastiti i duže. Kako doznajemo od predsjednice izvarske Hrvatske samouprave Klare Kovač, vjernici tamošnje župe u hodočašću sudjeluju već sedam godina zaredom, uz brojne hrvatske vjernike iz Kerestura, Rasinja, Barče, Brlobaša, Lukovišća, Šeljina, Santova, Gare, Kačmara, Aljmaša i drugih župa. Kip se prevozi automobilom, konjskom zapregom, biciklom i motorom, dok zastavu nose hodočasnici. Preko noći kip ostaje u domovima vjernika. Kip je do izvarske crkve nosila Klara Kovač, a preko noći čuvala obitelj Tratnyek, koja aktivno sudjeluje u životu tamošnje hrvatske zajednice i brine o hodočašću na području župe. Trenutno je u tijeku drugi obilazak zemlje, preostalo ih je još pet, kako bi se 2020. konačno srušile „jerihonske zidine“.

Branka Pavić Blažetin

Mala stranica

Uživajte u ljetnom odmoru!

Živio veliki odmor, koji je pred vama! Opustite se i uživajte u slobodi bez školskih i drugih obveza, prepustite se razonodi, što si niste mogli priuštiti tijekom školske godine: ljetno služi za punjenje baterija pozitivnom energijom!

- **OPUSTITE SE**, zaboravite na probleme, frustracije, nezadovoljstvo, stres, slušajte glazbu, pjevajte, plešite i radite ono što volite, budite kreativni!
- **OSLOBODITE SE** griznje savjesti, pogrešnih očekivanja, razočaranja, tuđih nerazumnih zahtjeva, osuda i osjećaja krivnje!
- **POKAŽITE** osjećaje, provodite što više vremena s ljudima koje volite, poštujujte njihove potrebe i ljubav, iskažite im osjećaje u svakom trenutku!
- **DARUJTE** svoje vrijeme, komplimente, savjete, podršku, osmijeh, ljubav, nadu, prijateljstvo i znanje!
- **PROŠETAJTE** i udišite duboko, sačuvajte vezu s prirodom, gledajte nebo, sunce, cvijeće, leptire, provozajte se biciklom, živite zdravo!
- **MISLITE POZITIVNO**, okružite se pozitivnim osobama, stvarima i situacijama!
- **SMIJTE SE** jako, dugo, glasno, bez razloga, s razlogom i od srca, učinite nešto ludo!
- **PRONAĐITE** mjesto gdje se osjećate spokojno: u vrtu ili u kutu nekog kafića.
- **IGRAJTE** društvene igre, nogomet, frizbi i druge igre.

ZA PAMETNE I PAMETNICE

POGLEDAJ OZNAČENE PREDMETE NA SLIKAMA I UPIŠI IH U KRIŽALJKU.

Glasnikov glazbeni kutak

Ivan (Volarić) Zak rođen 1979. u Zagrebu, glazbom se počeo baviti vrlo rano, već sa šest godina počeo je svirati gitaru, dok je prvi sastav osnovao s 14 godina. Nastupao je na brojnim glazbenim manifestacijama, a na hrvatskom radijskom festivalu 2009. g. izborio je finale s pjesmom „Sve sam joj krao“, čiji je spot izazvao medijsku pozornost. Ivan Zak iza sebe ima četiri snimljena studijska albuma, i veliki koncert u Areni Zagreb 2017., na kojem je bilo gotovo 18.000 ljudi, što donekle predstavlja krunu njegove karijere i vjetar u leđa za buduće uspjehe. Novi Zakov album „Milion“ sadrži niz hitova, poput pjesama „Sama“, „Za ljubav rođeni“, „Idu dani“, „Da si tu“, „Sve si moje“, „Meni se s tobom“ i novi singl „Još mi fališ ti“.

KAO U BAJCI

Kaže žena svom mužu:

„Ja sam tebi poput Pepeljuge, kuham, peglam, perem, čistim...“

Muž joj odgovori:

„Pa, nisam ti rekao da ćeš živjeti kao u bajci kad se udaš za mene?“

Vic tjedna

Izvrсна suradnja dviju samouprava

Serdahelska Hrvatska samouprava „Stipan Blažetin“ i u vrijeme korona-krize radila je na njegovanju hrvatskog jezika, kulture i baštine, a usto je aktivno pomagala i u suzbijanju širenja zaraze. U skladu sa svojim financijskim mogućnostima sudjelovala je u nabavi zaštitne opreme, kupila tamburice za mlade, dok trenutno priprema natječaj za prikupljanje gastronomskih tradicija te u partnerstvu s Mjesnom samoupravom priprema obilježavanje 650. obljetnice prvog pismenog spomena Serdahela. Mjesna samouprava Hrvatskoj je samoupravi u ožujku u svojoj službenoj zgradi prepustila na korištenje prostorije prikladne za održavanje manjih sastanaka i radionica, čije je uređenje u tijeku.

Načelnica Serdahela Viktória Havasi (zdesna) predaje ključeve prostorija potpredsjednici Hrvatske samouprave Tímei Völgyi

Kako nam je rekla potpredsjednica Tímea Völgyi, Hrvatska samouprava Serdahela 2020. godinu započela je promocijom novog zbornika „Serdahelska lajca“, najavivši objavljivanje sljedeće knjige o lokalnoj gastronomskoj baštini, koje se moralo dogoditi.

„Naša samouprava prijavila je projekt izdavanja knjige u okviru narodnosnog natječaja, koji je pozitivno ocijenjen: dobili smo obavijest o financiranju, ali nažalost, zbog razumljivih razloga, uslijed korona-krize potpore su povučene pa nije sigurno da ćemo uspjeti objaviti knjigu vlastitim sredstvima. Bez obzira na to nastavljamo sa sakupljačkim radom, raznosimo zbornike obiteljima i postavljamo im upite o starim fotografijama ili dokumentima, te tražimo prigodu da ponovno razgovaramo o minulim vremenima“, rekla je za naš tjednik potpredsjednica, pridodavši da je planirano i održavanje tamburaškog i filmskog kampa, koji se zbog istih razloga neće održati, pa se traži drugo rješenje za mlade koji bi sviranje tamburice htjeli nastaviti i u ljetnom raspustu. U te svrhe mogu poslužiti i prostorije koje je Hrvatska samouprava dobila na korištenje od Mjesne samouprave (trenutno se opremaju).

U kriznoj situaciji Hrvatska samouprava pružila je pomoć u suzbijanju zaraze, a u dogovoru s Mjesnom samoupravom, koja je dala sašiti maske za sve mještane, zdravstve-

Lena Krimmel vježba na novoj tamburici

nim je ustanovama nabavila dezinficijense i jednokratne rukavice.

Hrvatska samouprava izvrsno surađuje s novim čelništvom naselja: prema riječima potpredsjednice načelnica Serdahela Viktória Havasi opredijeljena je za očuvanje hrvatske baštine, običaja i jezika, pa planirane programe usuglašava i s hrvatskom samoupravom. Tako se u partnerstvu priprema i obilježavanje 650. obljetnice prvog spomena Serdahela. Predviđeno je zajedničko podizanje dvojezičnog spomenika, održavanje izložbe fotografija i dokumenata o povijesti sela, a priprema se i manja svečanost, iako je epidemiološka situacija zasad neizvjesna. Uz obljetnicu vezuje se i nagradna igra za mještane, a dodjela osvojenih nagrada održat će se na svečanom obilježavanju obljetnice. Na-

Nabavljena zaštitna oprema

žalost, zbog pandemije neće se održati ni Festival gibanice, koji bi ove godine trebao proslaviti dva desetljeća postojanja, pa su dvije samouprave odlučile raspisati natječaj za pripremu tradicionalnih jela u kućanstvima, koja će mještani trebati dokumentirati fotografijama, te opisati njihovu pripremu jela i povezane običaje na kajkavskom narječju. Najoriginalnija jela samouprave nagrađuju paketom namirnica i keramičkim posudama. Hrvatska samouprava podržala je i inicijativu obitelji koje su u komunizmu deportirane u Hortobágy, predloženo je postavljanje dvojezične spomen-ploče u mjesnoj crkvi Srca Isusova. Samouprava sve svoje aktivnosti i nabavu glazbala financira sredstvima operativne potpore.

Beta

Šiĉko shodišće na Duhovski pondiljak do Križa na Kerĉi

Duhovski pondiljak sad jur od 2013. ljeta, kad je šiĉki naĉelnik Vilmoš Bugniĉ podilio svoju ideju o obnovi Križa na Kerĉi, ne more proĉti prez svete maše na tom mjestu. Sakralni spomenik "na sredini niĉije zemlje", a po pravom med lugom Hrvatskih Šiĉ i Naraja, dao postaviti na domaćem tlu Jožef Pock 1909. ljeta u zahvali i na diku Boga, što je zašao u Ameriku i mogao je ostvariti svoju sanju, stupivši u red Božji. Tako ljetos jur po osmi put su prvenstveno šiĉki vjerniki spojeni u molitvi pod vedrim nebom.

Od tri se začme maša med lipami pred Križem na Kerĉi, a od šiĉke crikve sv. Ane, trime se ganemo na put, pišice, prema cilju. Iza cintira još se prikljuĉu nam dva hižni pari, ki su mogli i prlje hodoĉastiti na ov dan. A kasnije, još za nami, i familije i šiĉka mladi na napravu put od kih tri kilometarova. Lipo koracamo u ugodnom pominkanju, sunce nas kuplje, jedino nas pobludjeni vitar burka da ĉisto uživamo u danu Duha Svetoga. Križ na Kerĉi po ovom putu apsolutno nije daleko od Hrvatskih Šiĉ, kamo su

Dvojeziĉnu mašu je služio Tamás Várhelyi

praoci i pradide dan za danom išli obdjelati svoj grunat. Za nami na sredini puta traktor brunĉi s prikolicom, napokano s klupĉicama na ceremoniju. U zadnji ljeta je sva okolica uređena, svako ljetos sve bolje i bolje. Lipo polako se skupaspravlja i vjerniki ki su s auti doputovali do narajskog luga da bi otud napravili ta kratki dio pišice. Duhovnik Tamás Várhelyi sve mora poĉvrstiti na stol, jer bi vitar zdignuo sve u luft. „Hodi, hodi, o Duh Sveti, tuga batritelj pravi“, jaĉi skupšćina s kantoricom Anom Jušić na poĉetku mašnoga slavlja. „Za pedeset dani nesigurnosti, straha, zaprtosti, po raspadanju sanj i planova, apoštolom je poslan Duh Sveti na Duhovsku nedilju“, naglasi duhovnik ter nastavi: „Ljudi su se obrnuli, otvoreno su se pominali o Jezusu, Duh Sveti je je napunio i donesao im je u duhu i srce harmoniju. Apoštolu, skromni ribari začeli su govoriti o Jezusu i o vjeri, na što mi danas, morebit, ne bi bili pripravnici. Teško bi govorili jedan drugomu o svojoj vjeri, i od toga, kako smo preživili minule teške dane. Jesmo li se mogli obrnuti k Bogu u naši poteškoća, u brigi zavolj djela, u zabrinu-

Jedna od hodoĉasnih grup

Veĉera uz druženje

tosti zavolj roditeljev i dice?! Jesmo li mogli najti doma Jezusa u tišini i molitvi? Jesmo li bili kot i apoštoli, kim je Duh Sveti donesao srĉenost i zaufanje?“, postavila su se tako i pitanja. „Jezus nije slučajno rekao: Mir s vami! Moramo biti na miru sami sa sobom, u miru s drugimi i tako vršiti svoje poslanstvo na ovom zemaljskom putu!“, ĉuli smo u prodiki Božje riĉi. Za svetom mašom na poziv Seoske i Hrvatske samouprave Hrvatskih Šiĉ, pred jagarskom hižom nas je doĉekalo druženje, fanjska veĉera s peĉenom i nepozabljive minute u šiĉkom beskrajnom gostodavateljstvu. Za koronakrizom po prvi put je došlo do takovoga veĉega spravišća, a ljudi su bili oĉevidno jur željni susreta s pajtaši, susjedi, u prirodi po Božjoj volji...

Tiho

S OBZIKOM NA EPIDEMIOLOŠKU SITUACIJU... ILI BAŠ UNATOČ TOME...

9. Ljetna škola tambure VIZIN

OD 6. DO 12. SRPNJA 2020.

KAK PRIZIVAJE JE:
20. lipnja 2020.
Očekujemo prijave mladih tamburaša od 8-og razreda!

SVAKOGA RADO OČEKUJEMO!

Kulturna udruga VIZIN iz Pečuha poziva Te da sudjeluješ na 9. Ljetnoj školi tambure koja će se održati u Orfú-u

STARAČNI VODITELJI ŠKOLE:
Ivan Draženović magistar glazbe, član Tamburaškog sastava Ravnic
Zoltán Vizvári voditelj Orkestra VIZIN

Troškove ljetne škole (puni pansion, honorari voditelja) plaćaju polaznici u iznosu od 23.000 Ft

Prijaviti se možete na telefonskom broju: +36-30/380-12-23 (Zoltán Vizvári), ili na e-mail adresi: INFO@VIZINZENEKAR.HU

Fotografije: Ákos Kollár

PETROVO SELO

Dvojezična škola Petrovoga Sela takaj je pozvala svoje učenike na Ljetni tabor, od 15. do 26. junija, ljetos po prvi put na dva tajeodne. Po riči školske direktorice Ane Škrapić-Timar, diozimateljev će biti točno pedeset, a sridnoškolci ki moraju imati odredjene ure društvenih vježbov će dojtj pomoć. U programu su najzanimljivije točke, tura s biciklinom u lug, živa muzička predstava, sadjenje kitic na školskom dvoru, kuhanje gujaša, učenje starih igar, kupanje u Šerešlaku, posjet u sambotelskom Gradu avanturov i u Muzeju Savaria, a molitveni dan, 25. junija, takaj vabi, kot i svenek, dicu. U petak, zadnji dan bit će posvećen lipoti Pinke, vožnji na kenuvu, pećenju slanine i športskim aktivnosti u prirodi. 19. junija, u petak u 17.30 uri će školi zbogomdati učenici 8. razreda, a i podiljenje svidodžbov je toga dana.

KRIŽEVCI

Mjesna samouprava i Hrvatska narodnosna samouprava Križevaca 19. lipnja 2020. pozivaju sve zainteresirane vjernike na hodočašće u Drvljance u čast Presvetog Srca Isusova. Procesija od martinačke crkve prema Drvljancima, po dravskom nasipu kreće u 8:00 sati. Sveta misa na otvorenom počinje u 11:00 ispred zvonika u Drvljancima. Kako doznajemo od načelnika Križevaca Zsolta Cserdija i predsjednice Hrvatske samouprave Ruže Hum, nakon mise slijedi zajednički ručak i druženje hodočasnika.

UDRUGA BARANJSKIH HRVATA

Predsjednica Udruge baranjskih Hrvata Marijana Balatinac 6. svibnja izvijestila je članstvo o obustavljanju isplate već odobrenih potpora NEMZ-KUL i NEMZ-TAB, uslijed čega Udruga mora brisati programe predviđene za ovu godinu, pri čemu joj je iz Fonda Gábor Bethlen za pokrivanje operativnih troškova u 2020. godini 2. ožujka isplaćeno 1 000 000 forinti. Izrazila je nadu da će se u slučaju smirivanja situacije, dopuštanja manjih okupljanja i zajedničkih putovanja od sredine ljeta ipak ostvariti neki od predviđenih programa. Izvjesno je da se hodočašća u Međugorje i u Mariju Bistricu te usavršavanje za zborove neće održati, a ukoliko popuste mjere zaštite od pandemije godišnja skupština trebala bi se održati kod mišljenskog jezera na otvorenom, o čemu će članstvo biti pravovremeno obaviješteno. Planirano hodočašće u trsatsko svetište 12.-14. rujna i natjecanje u pripravljanju kobasica također ovisi o popuštanju mjera te raspoloživosti financijskih sredstava. Rukovodstvo Udruge u stalnom je kontaktu i komunikaciji, izrađena su izvješća za 2019. godinu za objavu podataka od javnog interesa, Poreznu upravu i Državni zavod za statistiku, a proveden je i financijski obračun svih projekata u 2019. godini.

KOLJNOF

Po informaciji Agice Sarközi, ravnateljice Dvojezične škole i čuvarnice Mihovil Naković, ov tajedan od pondiljka do petka se priređuje prvi školski tabor. Istina da u ovo vrime svenek je bio organiziran Tamburaški i čitalački kamp za školare, ali zbog virusnoga vrimenta ta tabor će se odrinuti na misec augustuš. U sadašnjem školskom taboru dica će moći cijeli tajedan biti u prirodi dopodne, svaki dan su nariktane ture s ciljem upoznavanja Koljnofa i njegove znamenitosti ter će biti ovde i različite zadaće. Otpodne čeka kih 42 dice izabrana zanimanja i druženja, najveć od tancanja, športske aktivnosti i igranja. Školske svidodžbe će moći prikzeti koljnofski školari 22. junija, u pondiljak. Dotična ustanova uz jur spomenute tabore predvidja organizirati još jedan, u pripravljanju školarov na nimški jezični ispit, sredinom miseca julija.

MOHAČ

Pod geslom „Kupuj domaće!“ 20. lipnja u Mohaču se na Deákovom trgu od 14 do 19 sati priređuje sajam obrta i rukotvorina. Osim tradicijskih rukotvorina, nakita, keramičkih proizvoda, ukrasa, pekmeza i sireva na sajmu se predstavljaju i nude domaće specijalitete, poput jela i pića iz Mohača i okolice.

SAMBOTEL

Hrvatski vrtić i osnovna škola Mate Meršić Miloradić ov i drugi tajedan (od 15. do 26. junija) organizira Ljetni tabor za svoje školare. Kako je rekla Edita Horvat-Pauković, peljačica škole, to će biti prvi tabor u novoj zgradi sambotelskoga Hrvatskoga obrazovnoga centra. U programu su razne aktivnosti ke moru biti privlačne za diozimatelje, početo od športskih naticanj, djelaonic za ručne šikanosti, učenja narodnih tancev, upoznavanja starih dičjih igar, karaoke, a posjetit će se i Grad avanturov, Centar sv. Martina, Arboretum itd. Na Ljetni tabor su se ukupno najavili dvadesetimi.